

Лѣнивата дѣвойка.

(Приказка по Гриммъ).

Имало едно врѣме една лѣнива дѣвойка. Тя никакъ не обичала да работи. Майка ѝ била бѣдна и за да прѣхранва сѣмейството предѣла на хората. Вретеното отъ сутринь до вечерь брѣмчало въ рѣдѣтъ ѝ, а лѣнивата дѣщеря никакъ не ѝ помагала въ тежката работа: по цѣлъ денъ стояла край огнището и нищо не похващала. Майка ѝ я моляла, уговаряла я да се залови за работа, та и тя да си поотдѣхва, но лошата дѣвойка не искала и да чуе.

Веднажъ майката до толкова се разгнѣвила, че излѣзла отъ търпение и хубаво набила непослушната си дѣщеря. Тя силно се разплакала. Въ това врѣме край кѣщата минавала царицата. Като чула плачъ, тя заповѣдала да спратъ каляската, влѣзла въ кѣщи и попитала лѣнивата дѣвойка защо сѣ я били, та плаче тъй силно, даже и на улицата се чува.

Дѣвойката я досрамѣло да каже истината и прѣзъ сълзи отговорила: — „Моята майка не ми дава да преда. — Отъ гдѣ, казва,